

ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ДАНЪЦИТЕ ВЪРХУ ДОХОДИТЕ НА ФИЗИЧЕСКИТЕ ЛИЦА

(обн., ДВ, бр. 95 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 64 и 113 от 2007 г., бр. 28, 43 и 106 от 2008 г., бр. 25, 32, 35, 41, 82, 95 и 99 от 2009 г., бр. 16, 49, 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51 и 99 от 2011 г., бр. 40, 81 и 94 от 2012 г., бр. 23, 66, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 53, 98, 105 и 107 от 2014 г., бр. 12, 22, 61, 79 и 95 от 2015 г., бр. 32, 74, 75, 97 и 98 от 2016 г., бр. 58, 63 и 97 от 2017 г., бр. 15, 98, 102 и 105 от 2018 г., бр. 24, 79, 96 и 101 от 2019 г., бр. 14, 18, 28, 38, 60 и 104 от 2020 г., бр. 14 от 2021 г., бр. 14, 17, 52, 100 и 102 от 2022 г., бр. 106 от 2023 г. и бр. 70 от 2024 г.)

§ 1. В чл. 10, ал. 1, т. 6 след думите „облагаеми с“ се добавя „алтернативен данък по чл. 41а и/или“.

§ 2. В чл. 16, ал. 2 след думите „Закона за корпоративното подоходно облагане“ се добавя „доходите, подлежащи на облагане с алтернативен данък по чл. 41а от този закон“.

§ 3. В чл. 22в:

1. В ал. 6:

а) в т. 1 накрая се добавя „при условие че другият родител няма да ползва данъчното облекчение за съответната данъчна година. Когато другият родител не е ползвал данъчното облекчение в пълен размер, разликата може да се ползва по реда на ал. 4.“;

б) създава се нова точка 2:

„2. родител, на когото не е предоставено упражняването на родителските права в случаите, в които не е налице сключен брак между родителите, при условие че другият родител няма да ползва данъчното облекчение за съответната данъчна година. Когато другият родител не е ползвал данъчното облекчение в пълен размер, разликата може да се ползва по реда на ал. 4;“;

в) досегашната т. 2 става т. 3.

2. Алинея 9 се изменя така:

„(9) Когато в нарушение на условието:

1. по ал. 4 пълният размер на данъчното облекчение е ползван от повече от едно лице, всяко от лицата по ал. 3 дължи частта от данъка, съответстваща на размера на ползваното облекчение;

2. по ал. 6, т. 1 пълният размер на данъчното облекчение е ползван от родител, на когото не е предоставено упражняването на родителските права в случаите на развод, то този родител дължи частта от данъка, съответстваща на размера на ползваното облекчение;

3. по ал. 6, т. 2 пълният размер на данъчното облекчение е ползван от родител, на когото не е предоставено упражняването на родителските права в случаите, в които не е налице сключен брак между родителите, то този родител дължи частта от данъка, съответстваща на размера на ползваното облекчение.“

§ 4. В чл. 22г:

1. В ал. 6:

а) в т. 1 накрая се добавя „при условие че другият родител няма да ползва данъчното облекчение за съответната данъчна година. Когато другият родител не е ползвал данъчното облекчение в пълен размер, разликата може да се ползва по реда на ал. 4.“;

б) създава се нова т. 2:

„2. родител, на когото не е предоставено упражняването на родителските права в случаите, в които не е налице сключен брак между родителите, при условие че другият родител няма да ползва данъчното облекчение за съответната данъчна година. Когато другият родител не е ползвал данъчното облекчение в пълен размер, разликата може да се ползва по реда на ал. 4;“;

в) досегашната т. 2 става т. 3.

2. Алинея 8 се изменя така:

„(8) Когато в нарушение на условието:

1. по ал. 4 пълният размер на данъчното облекчение е ползван от повече от едно лице, всяко от лицата по ал. 3 дължи частта от данъка, съответстваща на размера на ползваното облекчение;

2. по ал. 6, т. 1 пълният размер на данъчното облекчение е ползван от родител, на когото не е предоставено упражняването на родителските права в случаите на развод, то този родител дължи частта от данъка, съответстваща на размера на ползваното облекчение;

3. по ал. 6, т. 2 пълният размер на данъчното облекчение е ползван от родител, на когото не е предоставено упражняването на родителските права в случаите, в които не е налице сключен брак между родителите, то този родител дължи частта от данъка, съответстваща на размера на ползваното облекчение.“

§ 5. В чл. 35, т. 6 след думите „Закона за корпоративното подоходно облагане“ се добавя „и/или с алтернативен данък по чл. 41а от този закон.“.

§ 6. В чл. 66 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „на териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по мястото на регистрация на платеща на дохода“ се заменят със „за приходи на централния бюджет на Националната агенция за приходите“.

2. В ал. 2 думите „в която подлежи на внасяне данъкът за дохода на лицето“ се заменят с „по мястото на регистрация на лицето, задължено да внесе данъка“.

3. В ал. 3 думите „на компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите по чл. 8 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс“ се заменят със „за приходи на централния бюджет на Националната агенция за приходите“.

§ 7. В чл. 68 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „на териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по постоянния адрес на местното физическо лице, включително на едноличния търговец“ се заменят с „за приходи на централния бюджет на Националната агенция за приходите“.

2. В ал. 2 думите „на териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по постоянния адрес на пълномощника“ се заменят с „за приходи на централния бюджет на Националната агенция за приходите“.

3. Алинея 3 се отменя.

4. В ал. 4 думите „в която подлежи на внасяне данъкът за дохода на лицето“ се заменят с „по мястото на регистрация на лицето, задължено да внесе данъка“.

§ 8. В чл. 72 думите „на териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по постоянния адрес на физическото лице“ се заменят със „за приходи на централния бюджет на Националната агенция за приходите“.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 9. В Закона за Националната агенция за приходите (обн., ДВ, бр. 112 от 2002 г.; изм., бр. 114 от 2003 г., бр. 105 от 2005 г., бр. 105 от 2006 г., бр. 109 от 2007 г., бр. 12, 32, 42 и 95 от 2009 г., бр. 15, 51, 54, 97, 98 и 99 от 2010 г., бр. 38 и 94 от 2012 г., бр. 109 от 2013 г., бр. 60, 94 и 95 от 2015 г., бр. 58 и 105 от 2016 г., бр. 103 от 2017 г., бр. 7 и 38 от 2018 г., бр. 13, 94, 96 и 100 от 2019 г., бр. 38 и 105 от 2020 г., бр. 56 и 102 от 2022 г. и бр. 66 и бр. 84 от 2023 г.) се създава глава шеста с чл. 27:

„Глава шеста

АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНА ОТГОВОРНОСТ

Чл. 27. (1) За непредставяне или непредставяне в срок на информация и данни по глава пета се налага глоба или имуществена санкция в размер от 5000 до 15000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 глобата или имуществената санкция е в размер от 10000 до 30000 лв.

(3) Актовете за установяване на административните нарушения се съставят от органите по приходите и от публичните изпълнители, а наказателните постановления се издават от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от оправомощено от него лице.“

§ 10. Глоби или санкции по чл. 27 от Закона за Националната агенция за приходите се налагат за извършените след влизането в сила на този закон нарушения по отношение на изтекли периоди - месец или тримесечие, за които се отнасят информацията и данните по глава пета.

§ 11. Законът влиза в сила от 1 януари 2025 г.